

Tweemaal dameverlies voor Ton Droste

De interne schaakcompetitie van de S.V. Borne kende in ronde 15 enkele verrassingen. Zo versloeg Johan Alberts de op papier veel sterkere Cor van Bree, die wat te gul was met zijn pionnetjes en opeens in een verloren eindspel terechtkwam. Zeker zo verrassend was de nederlaag van Henk Eillert tegen Frans Veltkamp. Nadat de zware stukken van het bord waren geruild bleef er een materieel gelijke stelling over waarin Henk wat voordeel had in verband met een vrijpion. Zijn looper leek bovendien veel sterker dan het paard van Frans, dat gebonden was aan de verdediging van een aantal pionnen die ook nog op de verkeerde kleur velden stonden. Hier moest iets mogelijk zijn met tempodwang, maar Henk kwam er niet uit hoe, ondanks dat hij voldoende tijd had. Het omspelen van de koning naar de andere vleugel leek Henk nog kansen te bieden, maar Frans die wel in tijdnood zat speelde het eindspel bijzonder knap en zorgde steeds voor net voldoende tegenspel. Toen Henk probeerde de zaak te forceren, was Frans er als de kippen bij om te profiteren. Hij won een belangrijke pion waarna zijn eigen pion zo kon doorlopen omdat de witte koning te ver was afgedwaald. Na viermaal (!) remise te hebben afgewezen moest Henk in een nederlaag berusten en zag hij zijn achterstand op de koploper groter worden. Frits van Dorp kwam aardig uit de opening tegen Jos Muller, maar gaf vervolgens zomaar zijn gehele cavalerie cadeau aan Jos die daar wel raad mee wist. John Leerentveld kon tegen Guus Nolte afwikkelen naar een eenvoudig gewonnen pionneneindspel met een pluspion. Ook Werner Kienhuis kwam een pion voor tegen Joop Naatje, maar die kreeg nog aardig tegenspel, zelfs na infiltratie van Werners paard en toren op de zevende lijn. Het zou nog knap lastig geworden zijn voor Werner als Joop niet zomaar zijn paard had laten opsluiten. Dat stukverlies kwam deze niet meer te boven. Ben ten Dam bereikte tegen Hans Kroeze een stelling waarin hij drie stukken had voor een toren. De dreigingen tegen zijn eigen koning kon hij goed opvangen en toen hij even later een gevaarlijke batterij in de stelling bracht liet Hans zich verleiden tot een foutief schaakje, waarna de batterij de partij besliste. Hans liep mat. Theo Heeregrave wist tegen Freek Wentink enkele pionnen buit te maken en zo de partij naar zijn hand te zetten. Ook Erik Witteveen won enkele pionnen tegen Gerard Boersma die na een verkeerde ruil in een kansloos eindspel terechtkwam. Ton Droste liet zich voor de zoveelste keer de kaas van het brood snoepen. Zelfs een stuk voorsprong was niet aan hem besteed. Wim Arns wist wat tegendreigingen te creëren tegen de witte koning en dat leverde zowaar na een onoplettendheid van Ton damewinst op. Zoals Ton na afloop aangaf: "Schaken is een aardig spel met 64 velden en 32 stukken en aan het eind verliest Ton". Misschien is dammen kansrijker als je Ton heet?

Nico Hilderink wist in ronde 16 de ietwat vreemde opening van Henk Eillert niet overtuigend te weerleggen en bleef op remise steken. Een pionnenstorm van Nico leidde slechts tot pionverlies, waarna hij herhaling van zetten niet goed meer kon voorkomen. Lex Griffioen kwam tegen Paul Formanoij goed uit de opening, maar liet zich verleiden tot een extra pionzetje in het centrum. Daarmee werden zijn centrumpionnen wel erg kwetsbaar, waarop Lex besloot er een te offeren voor het initiatief. Paul liet zich ver terugdringen, moest de pion teruggeven en vervolgde in slechte stelling met een grote fout. Dit gaf Lex de gelegenheid om via een aardig dameoffer mat in twee te geven. Zeer interessant was het gevecht tussen Cor van Bree en Norbert Waanders. Cor dacht op de damevleugel een kwaliteit te winnen, maar kwam na het optrekken van de kruiddampen tot de conclusie dat hij een stuk achter stond. Weliswaar had hij nog vrijpionnen op de a- en de b-lijn, maar dit was onvoldoende geweest als Norbert meteen een koningsmars naar de damevleugel was begonnen. Na enkele mindere zetten werden de pionnen opeens zo dreigend, dat Norbert een stuk terug moest geven voor een pion. De resterende vrijpion kon hij voorlopig opvangen en zijn eigen verbonden vrijpionnen gaven voldoende tegendreiging. Het bleef zeer spannend en op zeker moment had Cor na een foutje van Norbert toch nog kunnen winnen als hij eerst zijn koning beter had gepositioneerd in plaats van een looper aan te vallen. Nu won Cor weliswaar een stuk, maar het eindspel van looper tegen twee verbonden vrijpionnen bleek remise. Ben ten Dam won gemakkelijk van Johan Alberts. Met een pion voorsprong kwamen zijn centrumpionnen zo sterk naar voren dat het Johan een stuk kostte. Gerard Boersma kwam niet uit een lastige penning, verloor een pion en kon de vrijpion van Guus Nolte uiteindelijk onvoldoende afstoppen. Een wanhoopsoffensief tegen de zwarte koning leverde niets op. Ton Droste verloor in een mum van tijd van Frits van Dorp door op de veertiende zet zijn dame weg te geven. Ton speelde zo snel dat hij nog meer tijd op de klok over had dan toen hij begon (dit kan met het Fishertempo). Misschien moeten we zijn eerder genoemde stelling veranderen in: "en aan het begin verliest Ton".